DIN ACTIVITATEA SPORTIVĂ DE PERFORMANȚĂ

În vederea viitorului campionat masculin al categoriei A la volei

Vechi „minusuri" tehnico-tactice care trebuie înlăturate

Comparativ cu întrecerea anterioară, ediția 1965—1966 a campionatului republican de volei s-a situat — în general — la un nivel calitativ superior, oferind mult mai multe meciuri echilibrate și înregistrîndu-se, ca urmare, o creștere însemnată a numărului spectatorilor.

Din punct de vedere valoric, atît echipele din seria I, cît și cele din seria a II-a s-au împărțit în două grupe, înlăuntrul cărora echilibrul a fost destul de pronunțat, el reflectîndu-se de altfel în clasamente. În seria I, de-o parte *Rapid* București, *Dinamo* București, *Steaua* București, *Tractorul* Brașov și *Știința* Galați, de cealaltă — *Politehnica* Brașov, *Progresul* Brăila, *Petrolul* Ploiești, *Politehnica* Timișoara, *Minerul* Baia Mare, *Politehnica* Cluj și *Farul* Constanța. În seria a doua, în care echilibrul a fost și mai accentuat iar posibilitățile tehnico-tactice ale majorității echipelor se apropie de cele ale formațiilor din grupa secundă a primei serii, categoria fruntașă ar constitui-o *Viitorul* Bacău, *Alumina* Oradea, *C.S.M.S.* Iași, *Înainte* Timișoara și *Electroputere* Craiova, iar pe cealaltă — *Progresul* București, *I.C.F.* București, *Știința* Petroșeni, *Ind. sîrmei* C. Turzii și *Știința* Tg. Mureș.

Referitor la procesul de instruire, rețin atenția îndeosebi cîteva aspecte evidențiate de campionatul nu de mult încheiat. Mai întîi, despre apărare. Toate echipele au folosit, așa cum e recomandabil, sistemul defensiv cu centrul doi retras, aplicîndu-l mai bine tactic cele din grupele prime ale seriilor, care manifestă un plasament corespunzător al jucătorilor în linia a doua. Desfășurarea întrecerii a subliniat, întrucît marea majoritate a mingilor trimise de atacuri ajung în treimea din fund a terenului, necesitatea imperioasă ca mișcarea în teren din linia a doua să se perfecționeze în funcție de atacul advers și blocajul propriu. Pentru aceasta, se impune dezvoltarea gîndirii tactice, precum și dezvoltarea vitezei, în special a vitezei de deplasare și de reacție. Un amănunt foarte important care trebuie menționat o dată în plus îl constituie obișnuirea jucătorilor cu pozițiile medie și joasă atunci cînd se află în linia a doua, adică pozițiile ce favorizează executarea plonjoanelor pe care și în recentul campionat jucătorii noștri le-au utilizat mult prea puțin. Este bineînțeles o constatare de loc îmbucurătoare. O alta, privește exagerările în executarea pasei cu două mîini de jos. Antrenorilor trebuie din nou să le amintim că au datoria să pregătească în egală măsură și pasele de jos și de sus, cu o mînă și cu două mîini, menite a contribui la realizarea unei mai mari varietăți a atacurilor.

Ca urmare a ultimelor modificări regulamentare, în apărare a apărut autodublajul, capitol însemnat care, din păcate, s-a arătat a fi aproape total neglijat în pregătirea echipelor noastre. În consecință, se impune antrenarea prin exerciții speciale a autodublajului care, bine pus la punct, poate asigura protejarea a doi metri din spatele blocajului. Cît privește blocajul, prima acțiune a apărării, valoarea acestuia a crescut simțitor față de anul trecut, dar încă insuficient din punct de vedere al orientării și agresivității, al efectuării așa-numitelor „capace". Un astfel de blocaj, căruia i se poate spune pe drept cuvînt „agresiv", execută foarte bine jucătorii *Derzei, Nicolau, Bartha, Drăgan, Bărbuță, Udișteanu, Grigorovici, Corbeanu* și *Plocon*.

Referindu-ne la atac, trebuie să notăm o mai bună orientare generală în combinațiile cu intrarea în linia de la fileu a unui jucător din linia a doua. Aceste combinații reușesc atunci cînd prima pasă este executată precis la ridicător. Dar, echipele noastre omit adesea faptul că, în urma intrării, cuplurile trăgător-ridicător trebuie să alterneze loviturile de atac din pase scurte cu cele din pase „întinse", pe bandă. În acest sens, un joc modern în atac au practicat echipele *Dinamo* București, *Știința* Galați, *Steaua* București, *Tractorul* Brașov și linia *Grigorovici-Drăgan-Nicolau* de la *Rapid* București. Evidențierile sînt prea puține, impunînd recomandarea unei mult mai mari preocupări pentru alternarea judicioasă a combinațiilor tactice cu două pase și cu o pasă, care în momentul de față se utilizează numai accidental la unele echipe. Îmbucurător este faptul că trăgătorii au început să se acomodeze cu pasele mai departe de plasă, dar atacurile efectuate de ei sînt încă insuficient de eficace dovedind necesitatea folosirii în pregătire, prin numeroase repetări, a tuturor procedeelor loviturii de atac din pase de la 1 m distanță de plasă.

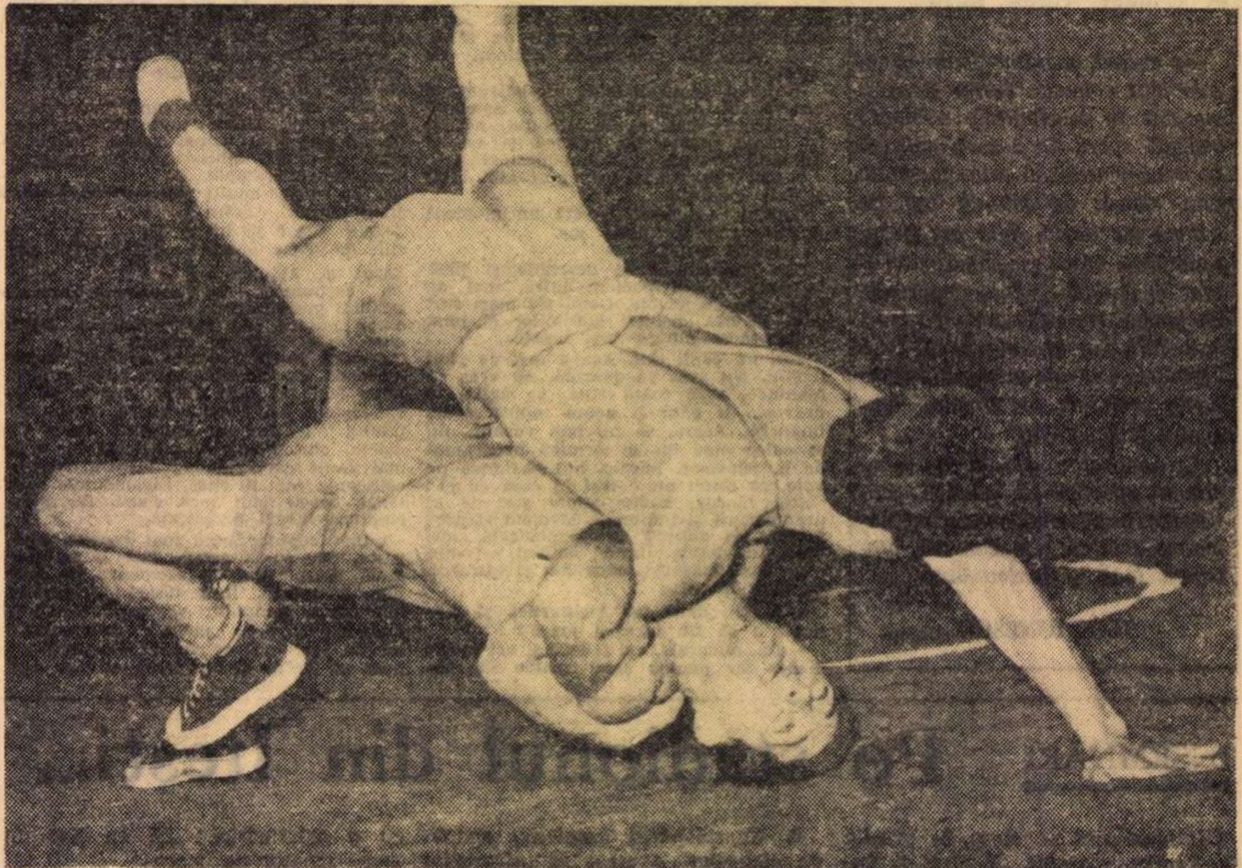
Determinată tot de ultimele modificări regulamentare, o deosebită amploare și însemnătate a căpătat și dublajul în atac, în care privință echipele noastre fruntașe au exprimat de asemenea deficiențe în ediția 1965—1966 a campionatului republican, evidențiindu-se, dar și ei cu inegalități, doar ridicătorii-coordonatori, îndeosebi *Drăgan, Ganciu, Stamate, Vraniță, Cristiani* și *Iorga*.

Cîteva cuvinte despre „capitolul" care asigură continuitatea jocului și anume, tactica la serviciul advers-primirea serviciului. Acest aspect trebuie desigur analizat numai în funcție de serviciu, a cărui execuție a devenit îndeobște o simplă formalitate. Cu toate acestea, analiza foilor de arbitraj arată că s-au greșit sumedenie de servicii, ceea ce nu este îngăduit majorității jucătorilor noștri divizionari, dacă nu chiar tuturor. De exemplu, numai în meciul *Rapid—Dinamo* din turul campionatului au fost ratate 9 servicii de jucătorii primei echipe. S-a observat în același timp, denotînd lacune în pregătire, renunțarea în genere la serviciul în forță, uitîndu-se utilitatea acestuia și cît de multe și de prețioase puncte directe realizează de pildă rapidistul *Mincev*, care folosește din plin serviciul de sus, din lateral, în forță. Ca atare, perfecționarea serviciului din punct de vedere tehnic și tactic și alternarea serviciului în forță cu cel „plutitor" se recomandă cu insistență.

De asemenea, campionatul de curînd terminat a reliefat scăderi grave în privința primirii serviciului, foile de arbitraj avînd înregistrate puncte pierdute în serie din cauza greșitei primiri a serviciului.

În încheiere, se cuvine a-i evidenția pe antrenorii care au muncit mai bine în pregătirea echipelor lor pentru campionatul care a trecut și în același timp a-i nota cu „minus" pe aceia care au efectuat un lucru metodic de slabă calitate. În prima categorie se înscriu: *J. Ponova* (Rapid), *S. Mihăilescu* (Dinamo), *T. Tănase* (Steaua), *Fl. Balaiș* (Știința Galați) și *V. Ghenadie* (Viitorul Bacău). Din cealaltă fac parte: *C. Bengeanu* (Politehnica Cluj), *A. Mantz* (Minerul Baia Mare), *V. Măgureanu* (Industria sîrmei C. Turzii) și *D. Baba* (Știința Tg. Mureș).

prof. N. TARCHILA
antrenor federal



I. Baciu într-o spectaculoasă aruncare peste piept.

Ecouri la campionatele mondiale de lupte

INTERVIU CU GH. IACOBINI, SECRETAR AL F.R.L.

După întoarcerea delegației noastre care a participat la campionatele mondiale de lupte greco-romane de la Toledo (S.U.A.) am solicitat un interviu tovarășului Gh. Iacobini, *secretar general al F. R. Lupte, conducătorul delegației.*

— În convorbirile prin cablu pe care le-am avut, ne spuneați că la această ediție a fost o participare foarte valoroasă. Am dori să ne dați cîteva amănunte.

— *Toate cele 20 de țări participante au venit la Toledo cu cei mai valoroși sportivi. Nu este întîmplător faptul că dintre acestea numai 6 au avut echipe complete. Nici o delegație nu a adus luptători pe care să-i încerce acum. Este suficient să precizez că din cei 115 sportivi, peste 30 au fost medaliați ai campionatelor mondiale și ai Jocurilor Olimpice. Astfel, la fiecare categorie au concurat cel puțin 3—4 dintre aceștia.*

— Cum s-au comportat cei 6 luptători români?

— *Sportivii noștri s-au prezentat bine pregătiți. Campionatele europene, care au avut loc cu puțin timp înaintea „mondialelor", ne-au dat posibilitatea să facem o selecție judicioasă. Toți cei 6 luptători se puteau clasa în primele șase locuri.*

Cel mai bun sportiv al nostru a fost tînărul Ion Baciu, *în ciuda faptului că nu a ocupat decît locul V la cat. 57 kg. El a amintit celor prezenți de evoluțiile glorioase ale predecesorilor săi, maeștrii emeriți ai sportului Cernea și Pîrvulescu. După meciurile egale în fața campionilor mondiali Stange (R.F.G.) și Varga (R.P.U.), Baciu a fost frustrat de victorie în partida cu Besergil (Turcia) și astfel a ocupat doar locul V.*

Tînărul luptător Fl. Ciorcilă *(cat. 78 kg.) a concurat cu multă voință și a respectat indicațiile tehnico-tactice date de antrenori. Cea mai frumoasă victorie a obținut-o în semifinală, cînd l-a învins prin tuș pe pretendentul la medalia de aur, Petkov (Bulgaria), furnizînd o mare surpriză a campionatelor. Obținînd medalia de argint el a realizat o performanță la nivelul posibilităților.*

La categoria 97 kg. N. Martinescu, *omul „numărul unu" al formației noastre, a luptat destul de bine cu Radev (Bulgaria) în fața căruia pierduse la Tokio, terminînd de astă dată la egalitate. Surprinzător a evoluat însă în meciul cu finlandezul Maenpaa care l-a condus cu două puncte, ceea ce l-a obligat apoi să facă eforturi deosebite pentru a obține, în final, un „nul". Acest rezultat l-a costat medalia de aur sau de argint. Martinescu s-a reabilitat oarecum în meciul decisiv pentru cucerirea locului III, învingîndu-l pe renumitul luptător maghiar Kiss. După părerea mea Martinescu a greșit nepermis în meciul cu Maenpaa.*

Gh. Stoiciu *(cat. 52 kg.) a luptat bine ocupînd locul IV și justificînd astfel selecționarea sa în locul lui Turturea. Despre* I. Țăranu *(cat. 87 kg.) pot spune că s-a comportat bine numai în primul meci cu campionul olimpic Simici (Iugoslavia). În continuare el a evoluat mediocru și chiar slab. Este adevărat că Țăranu s-a resimțit după accidentul care l-a ținut departe de „saltea" timp de un an și că a concurat la o categorie superioară de greutate, dar aceasta nu justifică în întregime locul 6 pe care l-a ocupat.*

În contrast cu comportarea de la „europene" S. Popescu *(cat. 63 kg.) a dovedit la campionatele mondiale multă inconstanță. După două rezultate bune de egalitate, realizate în fața unor luptători medaliați ai C.M., a intrat nedecis în ultimul meci cu iranianul Khorshedfor și a primit un avertisment pentru pasivitate. În acest moment a fost sfătuit să riște pentru a reuși o victorie prin tuș, singura posibilitate de a mai rămîne în concurs. Aceasta nu i-a reușit, fiind contrat de adversar a fost el cel învins prin tuș.*

În general, toți concurenții noștri au dovedit o rezistență specifică bună. Locul III pe națiuni este valoros, mai ales că pentru cucerirea lui au luptat cu șanse apropiate sportivii din Turcia, Suedia, R.F. Germană și Finlanda. Este un merit al luptătorilor români de a fi fost mai dîrzi și mai hotărîți în obținerea acestui succes.

— O ultimă întrebare: ce vor face în perioada următoare luptătorii noștri fruntași?

— *Se pregătesc cu aceeași sîrguință deoarece în zilele de 16 și 17 iulie vor avea loc întrecerile Balcaniadei de lupte greco-romane și libere la Ljubljana (Iugoslavia). La aceste întreceri vom participa la ambele stiluri cu echipe complete. Ele se anunță dificile datorită valorii luptătorilor din țările balcanice și îndeosebi ai celor din Bulgaria, Turcia și Iugoslavia. Așa că, sportivii noștri, abia întorși de la „mondiale" și-au și început pregătirile pentru această importantă competiție.*

Interviu consemnat de
VASILE GODESCU
și **COSTIN CHIRIAC**

Preocupări pentru depistarea și instruirea tinerilor baschetbaliști

O simplă înșiruire a acțiunilor organizate în ultima vreme de federația de baschet, de către unele comisii regionale, cluburi, școli sportive și profesori de educație fizică de la unele licee ilustrează faptul că preocuparea pentru depistarea, selecționarea și instruirea tinerilor baschetbaliști capătă o pondere tot mai însemnată în activitatea acestui joc sportiv. În acest an, de pildă, în afara tradiționalelor campionate republicane școlare, campionate republicane pentru juniori și junioare și a concursului republican al școlilor sportive de elevi (întreceri care reunesc majoritatea juniorilor aflați în pragul senioratului), s-au disputat, sau sînt în curs de desfășurare, „Cupa Carpați" (competiție organizată de Ș.S.E. Brașov pentru copiii pînă în vîrsta de 14 ani), „Cupa tînărul baschetbalist" (inițiată de F. R. Baschet pentru juniorii născuți în 1950 și mai mici) și „Cupa pionierului" (o întrecere inedită de aruncări la coș organizată de comisia regiunii Banat). Toate aceste competiții angrenează într-o activitate organizată și de lungă durată un număr mare de baschetbaliști de la cea mai fragedă vîrstă pînă la expirarea junioratului.

O altă interesantă întrecere a fost organizată la Oradea din inițiativa prof. Emil Blaga *de la Liceul nr. 4 din localitate. Este vorba de o întrecere la baschet, învățătură, bună purtare și activitate pionierească, organizată pentru elevii și elevele claselor V—VIII și răsplătită cu ecusonul de „Baschetbalist fruntaș". Deoarece obligațiile prevăzute de regulament sînt deosebit de complexe și pot servi drept exemplu pentru organizarea altor dispute școlărești, socotim util să extragem cîteva din ele.* La baschet, *de exemplu, se acordă puncte pentru frecvență la antrenamente, coșuri înscrise în jocuri oficiale, pase decisive, deposedarea adversarului de minge (fără fault), acuratețea caietului de baschet*; la educația fizică — *pentru recordul clasei la atletism*; la activitatea pionierească — *pentru munca în detașament, activitatea culturală și obștească*; la bună purtare — *pentru disciplină, punctualitate etc. Cît privește învățătura, clauza regulamentului este clară: pentru ecusonul de „Baschetbalist fruntaș" pot candida numai cei cu medii trimestriale peste 7. Regulamentul mai prevede scădere de puncte pentru frecvență slabă la antrenamente, coșuri ratate, pase la adversari și greșeli în apărare, întîrzieri, ținută dezordonată, comportare necorespunzătoare în clasă sau pe stradă, rezultate mai slabe la atletism comparativ cu anul precedent etc. Elevul trebuie să totalizeze 100 de puncte pentru gradul I, 200 pentru gradul II și 300 de puncte pentru gradul III. Scopul acestei întreceri: stimularea spiritului de concurs, legarea activității în baschet de celelalte probleme ale școlarilor, stimularea însușirii în mod corect, pînă la îndemînare, a procedeelor tehnice.*

Desigur, în această enumerare a inițiativelor pe plan regional sau republican nu putem omite pe cea a comisiei centrale de tineret din cadrul federației care, prin prof. Stelian Gheorghiu — *un neobosit animator al baschetului — a organizat cîteva demonstrații în școlile bucureștene. Demonstrațiile, desfășurate cu sprijinul unor echipe fruntașe (Academia Militară — antrenor maestrul emerit al sportului* Andrei Folbert, *Olimpia M. I. — antrenoare prof.* Stela Rusu *ș.a.) s-au bucurat de un deosebit succes și au stimulat activitatea baschetului în școlile respective.*

Iată, deci, că în baschetul nostru se face tot mai mult simțită preocuparea pentru ridicarea elementelor tinere, pentru asigurarea unei baze solide pe care să se ridice nivelul performanțelor la o valoare cît mai înaltă. Este drept, unele centre cu o veche și puternică tradiție (Tg. Mureș și Cluj) au rămas încă datoare. Sperăm însă că și ele se vor alătura inițiativelor tot mai numeroase și vor participa cu toate forțele la acțiunea de redresare a baschetului nostru.

D. STĂNCULESCU